

બનામે ખુદા
સરદાસ ઉર્ફે
બીલ્લમંગલ
નાટકનાં ગાયનો.

ધી એમ્પ્રેસ ધીએમીકલ કું
આદ કરાંચી.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,
મોક્ષના અગ્રદુત કરીમ-પ્રોપ્રાયટર.

સંવત ૧૯૭૫.

સને ૧૯૧૯.

કીંમત ત્રણ આના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ પ્રકાશન
અને
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ

‘હાફન’ પ્રેસમાં મીં હાસમ હાફને છાપ્યું— કરાંચી.

Printed - Hashim Haroon.

Haroon Press, Karachi

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૫૦૨૭ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ૨૩૨૬૧૨૧

વિષય ૪૪૬૮ : ૨૦૪ ૩૬૮

ખુલાસા પલાટ. સૂરદાસ ઉર્ફે બીસ્વમંગલ.

અંક ૧ લા.

પરદા ૧—અપ્સરાંકા હમ્દે ખુદા યાને ઇશ્વરકી પ્રાથના કરતે
હુવે નજર આના.

પરદા ૨—જન્ત યાને સ્વર્ગ શ્રી કૃષ્ણ ભગવાનકા સાક સાથે
ચમતકારકે સમયમેં મંચ મંગલ ભગતકે દુન્યાકી હસ્તી
વ નેસ્તીકે કારન યાને વળહ પર ય્યાન ઉપદેશ યાને
રોશની દાલના અપ્સરાઓકા સ્તુતી કરના.

પરદા ૩—મકાન પંડીત રામદાસ યાને બીસ્વમંગલકે વાલીકા
શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન વ ભકત મંગલકા આહીર હોંકર બીસ્વ
મંગલકી મોબુદા ઝીન્દગીપર અફસોસ કરના ઓર
મંગલ ભગતકો બીસ્વમંગલકે સુધારપર આમાદા કરના
બીસ્વમંગલ મંચ અપની સ્ત્રી રંભા નામીકે આહોર
હોના બીસ્વમંગલકા ઉસ્સે નફરત કરના રંભાકા પત્ની
ભકતી જોહર એક હીન્દુ ગરાનેકી શરીફ સ્ત્રી યા
ઇસ્લામી દુનીઆંકી પાક અસ્મત ઓરતકા ફરઝ ઓર
ઇમાન હય ઉસપર તુલે હુવે દીઆઇ દેના બીસ્વમંગલકા

ચીન્તામની નામકી વેશીઆંકી મહોબતકી વખતે
અપની અરમતકી દેવી રંલાકો ધીક્કાર કર ચલે જાન
રંલાકી અપની કીરમતપર અકસોસ કરના દાસીયોંકા
આકર તસલી દેકર લેજાના.

પરદા ૪—ચીન્તામની વેશીઆંકા મકાન ઉરદાતોંકા આપસમે
મઝાક નાયકાં ઓર તમાશબીનોકી છેડછાડ ચીન્તામની
ઓર બીલ્વમંગલકા આના તમાશબીનોકી ફરમાશસે
ચીન્તામનીકા ગાના ભગત મંગલકા આકર ગીયાન ઉપ
દેશ કરના તમાશબીનોકા મઝાક ઉડના અબીરશ
મંગલકો ધકકે મારકર નીકાલ દેના ચીન્તામની ઓર
બીલ્વમંગલકા ખ્યાર ઓર મહોબત કરતે હુવે જાના
શહેનશાહ અકબરકે સીપેહસાલારકા આના નાયકાકો
ડાકુકી ગીરફતારીકા હુકમ મુનાના.

પરદા ૫—મંદર મહાકાલીકા ચીન્તામનીકા દેવીકે બેશમે મંદરમે
છુપ જાના ડાકુઓકા મહાકાલીકો ભેટ ચડાનેકે લીએ
ગાતે હુવે આના ચીન્તામનીકા ઝાહેર હોના ડાકુઓકા
ચીન્તામનીકો કતલ કરનેકા ઇરાદા કરના ચીન્તાકા
તોળા કરના ડાકુઓકા ચીન્તામનીકો છોડ દેના ઓર
ખુદબી લુટ મારસે તોળા કરના સીનકા ગ્રાન્સફર હોના.

પરદા ૬—રામદાસકા મકાન પંડીત રામદાસકા બીમારીકી હાલત
મેં દુન્યાકી ગન્દી મહોબત ઓર અપની નેક તીનત
બહુ રંલાકી કાબીલે રહેમ હાલત ઓર અપને બે

બીલ્વમંગલકી બદ ચલનીકા ગ.માં રંજ ચોર અકસોસ કરના પાક અસ્મત ચોરતકા ચલન, તરીકા બરતાવ બાઝારી ચોરતકે, દસેહુવે બીલ્વમંગલકી મહોબતકા મીચાર બુડે બાપકા બેટેકી નાલાયક હરકતસે પરલોક સીધારના અસમતકી દેવી રંલાકા અપને નીરદઈ પતી બીલ્વમંગલકે કારન મરબના શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનકા મંગલ કે દીખાના કાબીલે ઇબરત સીન હય દ્રાપકા ગીરના.

અંક ૨ જો.

પરદા ૧—જંગલ નદી જોગીઓકા દુનીઆંકી બે સળાતી પર ગાતે હુવે દીખાઈ દેના બીલ્વમંગલકા ચીંતામનીકે ઇસ્કમે દીવાના વાર આના.

પરદા ૨—મકાન ચીંતામની બીલ્વમંગલ નદીમે મુરદેપર સવાર હોકર તેરતા હુવા આતા હય ચીંતામનીકે મકાનકા દરવાજા બંધ પાકર સાપકો રસ્સી બચાલ કરકે મકાન પર ચડ જતા હય ચીંતામની બીલ્વમંગલકી ગુફતગુ ચીંતામનીકા દુનીઆંકે ગદે પ્રેમકી માહીયતસે વાકેફ હોકર બીલ્વમંગલકો શિક્ષા કરના અસલી ઓ સચી મહોબત જો દુનીઆંકો પચદા કરનેવાલે પરમેશ્વર ચાને ખુદાવંદ તઆલાસે કરના હર બનીય નવ ઇન્સાનકા ધમ ચોર ઇમાન હય બીલ્વમંગલકો લાજ દીલાકર

ઉસ સમયે ઓર ખરે હકીકી મહેબતકે હકદાર થાને
પરવરદીગારકી તરફ રબુ કરના.

પરદા ૩ - જંગલ શ્રીકૃષ્ણ મહારાજ વ લગત મંગલકા આના મક્કાર
આધુ નીરલોભરામકી બુઠી લગતીકા મંગલ લગતસે
ઇમતહાન કરના માયાકા નીરલોભરામકો અપને પ્રેમ
મે કસાના અજબ પુર મઝાક સીન હય. શ્રીકૃષ્ણ લગ
વાન ઓર મંગલકા બીલ્વમંગલકે બારેમે ગુફતશુ
કરના શ્રીકૃષ્ણ લગવાનકા બીલ્વમંગલકો આઝમાના
ઓર દર પરદા શીક્ષા કરના.

પરદા ૪ - મહેલ ચીંતામનીકા અપને અંતકરણસે બાતે કરના મંગ
લ લગત ઓર શ્રીકૃષ્ણ લગવાનકા આના ચીંતામનીકા
અપને ગુનાહોકો યાદ કરકે પસ્તાના શ્રીકૃષ્ણ લગવાનકા
સંસારી રૂપમે પરેક્ષા ઓર શીક્ષાકે પરદેમે પુર ઇસલા
ગુફતશુ કરના.

પરદા ૫ - રાસ્તા નગરશેઠકી સ્ત્રી ભાગીરતીકી કમલા ઓર ચંપા
દો દાસીયોંકા લગત બીલ્વમંગલકા અપને નશ્રમે પ
ધારનેકી ગુફતશુ કરના ભાગીરતીકા મય દાસીયોંકે
લગત બીલ્વમંગલકે દરશનકો બના બીલ્વમંગલકા
ભાગીરતીપર મોહીત હોબના ઓર પીછે પીછે બના.

પરદા ૬ - મકાન નગરશેઠ ઓર દાસી કમલાકી ગુફતશુ કરનેકે
બાદ બીલ્વમંગલસે મુલાકાત કરકે ઇચ્છા દરીઆફત
કરના ઓર બીલ્વમંગલકા નગરશેઠપર અપના હાથ

ઝાહીર કરના નગરશેઠકા લગત બીલ્વમંગલકા અપની યાચનાકે ખ્યાલપર ધીકકાર કરના ઓર અપની આંખે ફેડ લેના નીહાયત દરદનાક સીન.

અંક ૩ જો

પરદા ૧ જંગલ ચીંતામની શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનકી યાદમે બીયાકુલ નગર આતી હય શ્રીકૃષ્ણ બાલકકા રૂપ ધારન કરકે ચીંતા મનીકો રાસ્તા બતાના.

પરદા ૨ — નીરલોભરામ માયાકે ફીરાકમે જે તાબ નગર આતા હય માયા નીરલોભરામકો રાજધંદ્ર બનાકર મઝાક ઉડાતીહય

પરદા ૩ — બીલ્વમંગલ શ્રીકૃષ્ણભગવાનકી યાદમે જંગલમે ભટકતા શીરતાહયશ્રીકૃષ્ણકા આકર રાસ્તા બતાના ઓર ચલે જાના

પરદા ૪ — જંગલ જોગીયોંકા ગાતે હુવે દીખાઈ દેના ચીંતામનીકા ય્યાન ઉપદેશ માંગના સાદુઓંકા ઇન્કાર કરના શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનકા નઈ લીલા રચના યાને ભગત મંડલીકા ઇમત હાન લેના ઓર દરદકા બહાના કરકે કલેજ માગનેકે લીએ ભગત મંગલકો લેજના ચીંતામનીકા કલેજ નીકાલ દેના.

પરદા ૫ — શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનકા ભગત બીલ્વમંગલ ઓર ચીંતામની કો સ્વર્ગમે લે જાના.

પુરુષ પાત્રો.

શ્રીકૃષ્ણ—

મંગલ—શ્રીકૃષ્ણજીકા ભોલા ભગત.

પંડીત રામદાસ—અકબર બાદશાહકા કાશીજીમેં રહેનેવાલે
બડે પંડીત.

બીહવમંગલ—પંડીત રામદાસકા બેટા.

નગરશેઠ—શહેરકા માલદાર રહીશ.

રતનશેઠ—

સોભાગચંદ—

બાબુ—

} અધ્યાશ તમાસખીનો.

નીરલોભરામ—એક મહાર સાદુ.

ભગવાન, જોગી, નોકર, દરબારી વગેરા.

સ્ત્રી પાત્રો.

ચીન્તામની—બનારસકી મશહુર વેશ્યા.

રસા—બીહવમંગલકી સ્ત્રી.

ભાગીરતી—નગરશેઠકી સ્ત્રી.

નાયકા—ચીન્તામનીકી અન્ના.

અપ્સરાં, દાસીઆં, જોખીઆં વગેરા વગેરા.

ਸੂਰਦਾਸ.

ਅੰਕ ੧ ਲੋ.

ਸਰੋਦੀਆਂ—

੧

छाछ आस पल पल भावीक कुल प्रभ्वीके सरपर
अथ भोरी नैया पार करहे भोरे कीरतार
गमसे छोडा हे अरअ करत तुमसे सथ—छाछ०

रंदा—

੨

जनसे प्यारे दीलके दुखारे भोरे सडाारे तुमही तो हो।
भेहु नछया तुमहो भीपैया तारन हारे तुमी तो हो।
भार भार सुलगत भोरी छतीयां तडप तडप भीती दीन
रतीयां—जनसे०

रंदा—

੩

जवानीमे भेरे अरमानोके गर भाक होनाथा
तो जयपनहीमे भरकर भेरा जगडा पाक होनाथा
सुज दुभीआके पालती जे मछया ना हुस जेल
भीरछन गडता भीजसु मढे न गडती जेल

सरोदीयां—प्यारी७ ना दुडा दीलके सभादीये—भोरी प्यारी
७ ना दुडा०

રસા— દુખકે ભવરમે આન પડી હું દાતા મુસીબત દાલીએ
જલ થલ બયરી રેન અંધેરી અંતકાલ ને હય ગેરા
સહુલીઆં— પાર કરેગા ઇશ્વર ખેડા દીલસે ખોદ નીકાલીએ.
ઉસ્તાદ—

૪

હાંરે કટરીઆ નેનોને મારી તોરે સેનોને મારી
જખ દેખું તોહે ઠંડી સડકપર થાડી ઉડાવેરે પતંગીઆ

ચોંતામની—

૫

આદા દીલ સોઝ ઉસકે આંખકે કાજલસે નીકલેગી,
હવા બન કર તમન્ના દુરળી મય મીલસે નીકલેગી,
અલી કયા હય અલી સીનેપે પદલા હય દુપટેકા,
અલી તો મુ છુપાનેકી અદા આંચલસે નીકલેગી.
ઉડેંગી ખુનકી પીચકારી યા શમશીરે કાતલસે,
યે જોખન આજ હોલી ખેલકે મકતલસે નીકલેગી.
પરી પડહેમેં હય યા દુખતેરીઝ ઉતરી હય સીશેમેં,
છલાવા બનકે ગુલ ખેલેગી જખ બોતલસે નીકલેગી.

ચોંતામની—

૬

આખાદ ખુદા રખે સાકી તેરા મય ખાના,
હો ખેર તેરે દમકી ભરદે મેરા પયમાના.
સખ જાનતે હંય તુજકો માશુકબી આશકબી,
લેલા તેરી રથદા હય મજનું તેરા દીવાના.
ઝલીમ હય સીતમગર હય ચંચલ હય પુસુગર હય,
હમ ભુલકે કર ખેડે ઉસ શોકસે ધારાના.

ઇન તીરછી નીગા હોંસે કર કરકે મુજે અખમી,
આતા હય કયામતકા અલીમ તુજે તડપાના.

ચીંતામની—

૭

મેહે પ્રેમકે રંગ દીનો રંગ દાર
ખંજર મારો મારી કટારી કરોના નજરીયાકે વાર
ભર પીચકારી મારી શામ ખીહારી તાક દો કચે અનાર
દેખો અંગીઆ કર દીની ગુલે અનાર—મેહે પ્રેમકે.

ડાકુ—

૮

કાટે દુશ્મનોકે સર બે ખતર અય શેરે નર
હંચ તૈયાર સારે નામદાર જા નીસાર
ખંજરસે જમદરસ તીરોસે લાલોંસે
તેગે દો દમસે બહમ એકદમ બે ખતર
લાલોં ગોહર એવરો સીમેઝર તુમ દફનાવો લાવો
ધાવો અય મરદાનો જંગી જવાનો તુમ ઉઠાવો લાવો લાવો
કારવાંકી જાનપર ઝરખ.

ચીંતામની—

૯

અપને શામાકી મય જોગન બનુંગી
જોગન બનુંગી ખીરોગન બનુંગી—અપને
કોઈ હુદને જાવે ગોકલ કોઈ મથરા મંદર
હુમને તેરા જલવા પાયા ખ્યારે દીલકે અંદર
તેરી ચાહતમે મયને લી કફની છોડા એવર ગહેના
તુ ખુશ હો જુસ રંગમે માધો ઉસી રંગમે રહેના—અપને.

અંક ૨ જો.

જોગી —

૧૦

જગ જુઠારે સાધ્યાં દેખ ક્યું લલચાયા,
 માટીમે' મીલ જાયગી તેરી કન્યન કાયા.
 બચ બચ કર ચલના પાપને મોહ જલ બીછાયા,
 દુનીયા સખના દુનીયાકા ધન ચલતા કીરતા સાયા.
 સાથ ન તુ લે જાયગા ચે બીલકશન માયા,
 સંગ સંગાથી સુખકે સાથી જુડી મમતા માયા
 કુચ નકારા જબ બજ સાથ ન કોઈ આયા—જગ૦

ચીંતામના—

૧૧

આવો શામ મુખડા દીખાવોજી શામા વારી વારી જઈ
 વારી તનમન બલહારી તુમપર ગીરધારી—મુખડા૦
 હમારે હીરદેમે' બસતા વો નંદલાલા હય, વો બનસીવાલા
 હય,

જો સખસે આલા હય ગીરધારી બલહારી તનમન તોપે
 વારી તુજપર ગીરધારી—આવો શામ૦

માયા—

૧૨

મય હુ માયા મેરા કામ આલા બડા મતવાલા,
 મંચ હુ છેલ છબીલી રંગીલી ખાંકે જોબનવાલી રસીલી—
 મંચ હુ૦
 ગાલોપે લાલી નાગન લટકાલી મેરી નાનુક કમર લચકાલી
 આવજી આવજી—મંચ હુ માયા૦

માથે - નીરલોગ -

૧૩

સુરમગી આંખ તેરી ખ્યારી કાજલકી હલકી હલકી ધાર
તીરછે નયન સેન અજબ ગઝબભરે ગાલ તોરે લાલકે
મીસાલ હંચ.

ખાલ હંચ જાલ જીયામે ખસી હય આન ખાન,
ઓમાહે ખુખાં દીલ તુજપે નીસાડ વાડું જાન હમસે ન
કર તકરાર,

દુર મછન્દર કાલે ખન્દર મુજકો અપની નકલ ઉતાર,
માહે પયકર દીલખર મેરી મુજકો અખ તુ ન તરસા,
કાલા કબ્વા કોયલકા લેયા જરે ઓ તુ ખંદરવા.
જીયામે ખસે તોરી છબ દખ આન ખાન જાન જાન
માન હમસે ન કર તકરાર.

બીલ્લમ ગલ -

૧૪

શામ સત્યવર આપ અધમ ઉધારો
પતીતપાવન પ્રભુજી પધારો
ભરમ ત હુ મોરા ભરમ મીટાવો
કરો ક્ષમા શ્રીજ મોહન તારો - શામ૦
લજલે હરીકો પ્રાનીઆ તજ દોલત ઓર તાર
જાના હય તુજકો હે અકેલા છોડ કુટમ સંસાર - શામ૦
અંત સમય કોઈ કામ ન આવે જખહો ચરન પસારા
મુફલ જનમ કેવલ તીનહીકા નામકા કરેહે વેઉપારા -

શામ૦

ચીંતામની—

૧૫

પીઓ પીઓ પ્રેમ મધ ભર પ્યાલા ખુલે કપટકે પાટ ટુટે તાલા
મધવા મધવા સખ કહે પર મધવા પીએ ન કોઈ
અચસી મધ પી ખાવરી જાસે પીઉ મીલન સુધ હોય.
કટ જાએ સખી તેરે ખરમ જાલા—ખુલે કપટકે

ચીંતામની—

૧૬

રટ લાગ રહી મોહનકી સુધ નહિ મોહે તન મનકી
પ્રીતમ પ્યારે ખખર ન લીની તડપ તડપ જીયા જાચરે
સુન્દર મુખ દીખલાવરે પ્યારે અભલાશી દરશનકી—રટ૦

ચીંતામની—

૧૭

દરશન લીક્ષા માંગત નયન! ચલ મન ગોકલ ગામ, ગોકલ
ગામ, ગોકલ ગામજી

કૃષ્ણ કૃષ્ણ અભલાશી સીના ઠંડા કર શામાજી

નીચ અધીમ પાપી અભીમાની અગ ગીઆની કામ કોધસે
હોતી

ઓ પ્રભુ સવાંરો મોરા કામ, મોરા કામ, મોરા કામજી.

લાગીરતી—

૧૮

સખીયાં સુખ દુખ સહીએ ધમં સદા સંલાલીએરે
જનમ પવીત્ર પતી વરપત સત ગુની પરનાર
પાપી જગમે લાજ પતીકી પતસે પાલીએરે
તનલી દીજે મનલી દેજે અરપન કીજે પ્રાન
જો પતકી અગીઆ શરદારો સુન્દર હો સન્તાન

રૂશી સુન ગાવેં વેદ બતાવે સુખ હોવેગા પરમાન સંપત પાવે
 હુખ ખીસરા મોહ પાવ પદ નર બાંન
 સીન્ધાયા કરલો ઓમ સમર લો હોમ કરો નીત દાન
 બે પતકી અગ્યા નહિ માને મીલે નરક સમાન.

બીજમંગલ—

૧૯

સોંચ સોંચકે મુસાફીર ચલના ઇસ જગમે
 ઘોર અંધેરા પાપ લુટેરા લુટ ન લે ઘર તેરા રે બાળા
 લુટ ન લે ઘર તેરા
 બાંધ કમર જબતક હય સવેરા છોડદે ચે તેરા મેરા કૃશ્ન કૃશ્ન
 જપનારે ખ્યારે ઇસ જગમે-સોંચ સોંચ૦

અંક ૩ બે.

ચીંતામની—

૨૦

કોન ગલી ગચ્છે શામ બતલાદે મોહે,
 જમનાકે નીરે તીરે ગહવાં ચરાવે મેરા મોર મુકટવાલા
 કનેઆ બતલાદે મોહે
 ગોકલ હુંઢા બીન્દરાબન હુંઢા હુંઢ ફીરી નંદ ગામ—
 બતલાદે મોહે૦

ચીંતામની—

૨૧

કાના હુખ નીવારો આવો મેરે દીલકી લગી કો ખુબવો આવો
 લાલા નંદકો-કાના હુખ નવારો આવો૦

ગીરવર ગીરધારી કૃષ્ણ મુરારી ગોકલખાશી કુંજ બીહારી
લવસાગર શામા અતી કઠન હય નેયા પાર ઉગારો આવ-

કાના હુખ૦

નીરલોલ—

૨૨

મોરા હીર રાજા દેવરીયા તેં મોયોરે
સીરખ લેલો પથરનો લેલો બાહર પોઢો દેવરીયા
કોઈ બીતર સુસી થારો ભાઈરે૦
બલહારી સુરતપે દેવરીયા તે મોયોરે
આગરેરો ઘાઘરો મંગવાએ હું રંજ દેવરીયા
કોઈ મગજી તો લાગાવે થારો ભાઈરે-બલહારી૦
સાંધાનેરરા સાલુરા મંગવાએ હું રંજ દેવરીયા
કોઈ દામ તો ચુકાસી થારો ભાઈરે-બલહારી૦

માયા-નીરલોલ—

૨૩

મંગવાહો મોરે સૈયા લા હો લા હો રેશમકી સાડી
મઝેદાર મઝેદાર.
દહેલીકી ચોલી બનારસકી સાડી ચાહે અન્દાઝકા બોસાદે
પ્યારી.

બલમાં મેં નારી હું બીરહાકી મારી-મંગવાહો૦

માયા--

૨૪

હમ રખે કીસીસે ના ચારી સુન લેના યે બાત હમારી
રંકોકો પલમેં મંચ રાજા બનાહું
રાજોકો છીન મંચ મહોતાજી દીલાવું

ચીત મેરી હય જહાંનમે હય નીયારી-સુન લેના૦
 નીરલોભ-કોઈ કીસેસે રખેન ભલાઈ માયાકા કેનાલી સચા હય ભાઈ
 દેખ લેના ચે હાલત હમારી-સુન લેના૦

બીલ્વમંગલ--

૨૫

હાસ પર દયા લાવો રે દયાલુ દેવા-હાસ પર દયા લાવો
 છોડ જન્મલ સારા, બાઉ હુંદું ગોકલ દ્વારા;
 તેરી ગત નીઆરી દયા લાવો રે-દયાળુ દેવા૦
 નેનન બીન કષ્ટ ઉઠાઉં, પ્રીજકો મંચકયસે બાઉ;
 ખ્યારે ગીરધરી આવો આવો રે-હાસ૦

બીલ્વમંગલ--

૨૬

કોઈ અચસા દરદી રહેં ખર ન મીલા
 દેવે ગોકલ દ્વારા જો મુજકો ખતા
 કૃષ્ણ-મીસ્લ સાચા હય વો તેરે સાથ ખડા જીસ્કી પ્રકતમે
 તુજકો કરાર નહિ

બીલ્વમંગલ--મેરે કૃષ્ણ કનૈયાજી તેરે સીવા
 ખાના એ અવશ મેરા બે ચીરાગ હુવા

કૃષ્ણ-- જીસકી ચાહતમે તું હય ભટકતા પડા
 દેખ કયા ઉસ્કા સીના ફીગાર નહિ

બીલ્વમંગલ--દેખું જલ્લા મંચ કયા નહિ તુરે નઝર
 બાકે કીસકો કહુ અપના દરદે જીગર

કૃષ્ણ-- દેખ હીરદેકી આખોસે તું બે ખતર
 અખ વો પહેલી હુધકી દીવાર નહિ-કોઈ૦

જોગી—

૨૭

જાગતા નર સેવ વીએ મન મીલા દુરજન લોક મનશા
માડલી જીવે ગોરખનાથ પ્યારે—જાગતાં

કારીગર મુરત બનાઈ ધરકે છાતીપર
જો મુરતમે શકતી હોવે ઘડનેવાલેકો ખાય
દુરજન લોક મનશા મારલી

પથર પુજે હર મીલે તો મેં પુણું પહાડ
ઉસ પથરસે ચક્કી બલી, જો પીસ ખાય સંસાર—દુરજન૦

ચોંતામની

૨૮

ખમ્મસીવાલે તુજે હુંડું બન બનમેં
હો નંદકે છેલ તોહ કીસ ખીધ પાઉં—ખનસીવાલે૦

નેના તપત હંચ કૃષ્ણ મુરારી મુરલીકી ધુનક ખસી મનમેં—
ખનસીવાલા૦

ચોંતામની—

૨૯

છીન ચલારે મન બાંસરીવાલા મોરા નંદજીકા લાલા

દેખ સખીઓ જોરા જોરી કર પકડત મોરી

બેયાં મરોડી અયસો નંદકા બાલા લાલા—બાંસરીવાલા૦

ઠાસીયાં—

૩૦

સખ હીલ મીલ ખુશ દીલ થઈ થઈ થેયા નાથેં ગાવેં સદા

બા મુરાદ હો આબાદ રહો શાદ તુમ સદા

દોનો શુભે રાના બન બન બન ખીલ ખીલ ખીલ રહેં સદા

શાદ હો ખુશીસે રંજ દુર હો દીલસે—કેસી સ્ત્રીજા હે ચે

ચમન ચમ

શુભેંકી ફૂળન ચલત પવન ખીછડે સગરે મગન મગન

મીલકે કરત અમન ચમ

આજ કયા બહાર હય હજાર બાર વાર સખ હીલ મીલ ખુશદીલા

જઈ સમાપ્ત. જઈ

